

GOIGS DE LA MARE DE DÉU DE LLORET

VENERADA A L'ERMITA DE RENAU ARQUEBISBAT DE TARRAGONA

Mare i Reina coronada
Maria de Natzareth
Siau de tots alabada
En la casa de Lloret

A la casa Natzarena.
Baixà l'Àngel Gabriel.
Quedant de gràcia plena
Amb la embaixada del Cel:
Per a Vos Reina sagrada
Fou Palaci molt estret, etc

Per mans d'Àngels casa vostra
A Lloret s'ha traslladat
Perquè vos diga Mare nostra
Tota la Cristiandat:
Que Déu vol que venerada
Sigui en lloc més perfect etc.

En Túnez presa estigueréu
Santa Veneració.
Y la llibertat deguéreu
De Renau a un gran Baró:
Santa Imatge ací portada
Millorant al imperfect, etc.

Entre dos aigües Senyora
Vos trobà aquell Baró
I disposà en aquella hora
Vostra situació:
Entre dos torrents posada
Està com en Natzareth, etc.

De Renau la Baronia
Prou se'n pot ben alabar
Que un fill seu la imatge pía
De la Argelia rescatà:
Dels seus fets Mare estimada
El més noble fou aquest etc.

Pecador que cada dia
Tens el cor més i més trist
Vina vina et diu Maria
Jo et duré al meu Jesucrist:
Si la gràcia t'han robada
Soc l'amparo del pobret etc

Sou del trist consoladora
Remeiera de tot mal
Del romeu gentil aurora
Dolç refugi del mortal:
Quants favors Verge estimada
Quants favors ens haveu fet, etc.

Guardant-nos de pesta i guerra
De pecats i de descuïts
Donant a tota la terra
Abundància de fruits:
A l'ànima judicada
Envieu-la al cel tot dret, etc.

Puig que sou nostra Advocada
Maria de Natzareth,
Siau de tots alabada
En la casa de Lloret.

V/. L'àngel del Senyor anuncià a Maria.

R/. I va concebre per obra de l'Espèrit Sant.

PREGUEM

O Déu, que pel misteri de l'Encarnació del Verb vàreu consagrar misericordiosament la casa de la benaventurada Verge Maria i miraculosament la vareu posar al si de la vostra Església: concediu-nos, que separats de les estades dels pecadors, ens fem dignes de vostra santa casa. Pel mateix Crist Senyor nostre. Amen.

Lletra: tradicional

Dibuix: Josep M. Jujol arq. (1934?)

Des del segle XVII existia l'ermita de la Mare de Déu de Lloret, però fou substituïda per una nova construcció a primers del XVIII, l'any 1704.

Al servei de l'ermita vivien a la casa anexas uns ermitans, que al llarg de dos segles mantingueren amb més o menys decòrum, segons les circumstàncies, el temple marià.

Però va arribar un moment en que quedà sense ermitans, i tot l'edifici es ressentí de l'abandó en què es trobava.

Al 1926 el poble decidí restaurar-la, i confiaren la direcció de l'obra a l'arquitecte Jujol, ben conegut per la restauració de l'ermita del Roser de Vallmoll (1925) i la construcció de la parròquia de Vistabella (1923). Per bé que li indicaren que «sense gastar gaire» millorés l'ermita.

Es van arreglar la teulada i les parets, que són de tàpia, es canvià la rònega finestreta de damunt la porta per un graciós rossetonet estrellat de sis puntes. La petita espitllera que donava llum i ventilació a la desproporcionada golfa, la va allargar i convertir en un tall esbelt, semi travessat per un parell de pedres picades, que en conjunt recorden una estilitzada creu. Amb aquesta obertura va dissimular l'excessiva alçada de la golfa. El campanar d'espada, fou molt millorat i s'hi col·locà la campana rescatada de l'enrunada església de Peralta, propera al poble.

Les pintures interiors foren realitzades pel seu fidel amic el pintor de Vallmoll, Ramon Ferré i Montseny, segons idea i orientacions de l'arquitecte.

Les ruïnes de la casa de l'ermità foren retirades, deixant com a tanca del recinte la part baixa de les parets, rematant-les amb una forma retallada que li dona molta gràcia.

La imatge gòtica de la Mare de Déu, la restaurà i l'enriquí amb una corona adequada.

Actualment la imatge és guardada a l'església parroquial de Renau, i solemnement és trasllada a l'ermita en la diada de la Mare de Déu de Lloret, el 10 de desembre; i en algunes altres ocasions.